

har. Men jeg vil også gerne understrege, at Dansk Flygtningehjælp naturligvis har ydet et stort stykke professionelt arbejde ud fra sine forudsætninger og den da gældende lovgivning.

Vi kommer ikke uden om at indrømme, at til trods for den allerede eksisterende og efter CD's opfattelse tilfredsstillende lovgivning, f.eks. vedrørende forbud mod forskelsbehandling, halter det i praksis på nogle områder langt bag efter. F.eks. har jeg hørt, at det er svært for de unge at finde praktikpladser og særlig i servicefagene, hvor de unge er synlige, er det et problem. Det tager vi naturligvis stærkt afstand fra, ligesom vi tager afstand fra f.eks. aldersdiskrimination på arbejdsmarkedet.

I CD mener vi i lighed med arbejdsministeren, at der allerede sker en hel del på området, og vi bryder os ikke om, at man skal pålægge hverken de offentlige eller private virksomheder at udarbejde en særlig etnisk ligestillingspolitik. Vi mener i lighed med arbejdsministeren, at det gælder om at opmuntre til frivillige initiativer, og at man ikke får noget godt ud af at tvinge nogen til noget. Der er tale om, at der skal arbejdes med at ændre holdninger.

Jeg synes også, der er grund til at fremhæve og rose DA og LO for, at de her for nylig har lavet et tillæg til deres samarbejdsaftale, bl.a. om ligebehandling af danske arbejdstagere og arbejdstagere med anden etnisk baggrund. Jeg synes, det er positivt, at DA og LO har grebet stafetten fra Rådet for Etnisk Ligestilling. Der er også grund til at fremhæve den særlige indsats over for etniske minoriteter på arbejdsmarkedet, der er iværksat via midler fra satsreguleringspuljen, bl.a. til ansættelse af særlig kyndige etniske konsulenter i alle arbejdsformidlingsregioner.

Men måske kan alene diskussionen i dag om etnisk ligestilling være med til at sætte yderligere fokus på problemet, og det er i sig selv positivt. Derfor hilser vi også arbejdsministerens planer om at aflevere en skriftlig redegørelse om arbejdet for etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet til Folketinget i denne folketings-samling velkommen.

Som sagt synes vi, det er positivt, at SF sætter etnisk ligestilling på Folketingets dagsorden; men midlerne til sikring af etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet er vi ikke enige i, og vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi som udgangspunkt meget stor sympati for det forslag, SF har fremsat om etnisk ligestilling, og vi er da også enige med forslagsstillerne i, at det danske arbejdsmarked har store problemer med at få skabt etnisk ligestilling. Målet er vi altså enige om.

Når vi taler om det rummelige arbejdsmarked og om at forsøge at dæmme op for marginaliseringen i samfundet, hører etniske minoriteter også med i billedet; det er vi fuldstændig enige i. »Nye« danskere har i lige så høj grad som »gamle« danskere, eller hvad vi nu skal kalde dem, krav på at få muligheder på arbejdsmarkedet. Men det er ikke altid tilfældet i praksis, og det kan vi ikke være bekendt.

Når det så er sagt, er det vigtigt at understrege, at der rent faktisk er blevet iværksat mange initiativer, som har til formål at løse det problem, og vi vil meget gerne se de initiativer virke. Det er initiativer, som skal være med til at skabe en holdningsændring over for personer med anden etnisk baggrund, og helt grundlæggende er etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet jo et holdningsspørgsmål.

Hvordan får vi så ændret holdningen til personer med anden etnisk baggrund hos både arbejdstagere og arbejdsgivere? I Det Radikale Venstre tror vi mere på frivillighed end på tvang, og det er derfor her, vores enighed med SF må høre op.

SF foreslår for det første, at reglerne om etnisk ligestilling skal ændres, så de svarer til reglerne for kønsligestilling; men Folketinget vedtog allerede i 1996 forskelsbehandlingsloven, der i høj grad ligner ligebehandlingsloven. Det er faktisk kun 3 år siden, og alligevel har loven allerede nu formået at sætte en masse initiativer i gang.

For det andet ønsker forslagsstillerne, at offentlige virksomheder pålægges at udarbejde en politik for etnisk ligestilling. I Det Radikale Venstre mener vi ikke, det er vejen frem. Der er som nævnt allerede sat en række initiativer i gang på det offentlige arbejdsmarked, ikke bare på centralt plan, men også rundt omkring i mange af landets kommuner, og det er sket på helt frivillig basis. Der er – det medgiver jeg – lang vej igen, ingen tvivl om det. Men hvad hjælper regler, hvis vi ikke får ændret holdningerne? Holdningerne er det centrale, og holdningsændringer, der er holdbare, fremmes bedst ad frivillighedens vej.